



EUROPEAN TABLE TENNIS UNION
EUROPE YOUTH SERIES
2025 CROATIA OPEN
Osijek, Croatia
05.-09.02.2025.



Reserapport

Tävling

Europe Youth Series - Croatia Open 2025

Osijek, Kroatien

5-9 februari 2025

Domare

Samuel Olsson, Köping

Resa

Jag flyg från Arlanda dagen innan den första tävlingsdagen kl 06:35, mellanlandade i Frankfurt och var framme på flygplatsen i Belgrad kl 12:55. I Belgrad blev det en kort väntan på flygplatsen innan jag åkte från flygplatsen till hotellet i Osijek. Jag fick tycka in mig i en minibuss fylld med spanska spelare och ledare. Mellan Belgrad och Osijek var det cirka 18 mil och tog cirka 2,5 timmar att åka. På vägen passerade man gränskontroll mellan Serbien och Kroatien. Där var det lite kö, framför allt en lång rad med lastbilar som skulle deklarerera sin last. För oss räckte det att visa upp pass. Det blev ju alltså en relativt lång färd som försiggick under större delen av eftermiddagen. Färden präglades inledningsvis av att försöka hänga på distansföreläsning från KTH, när den var slut passade jag på att erhålla en uppfräschning av skolspanskan. I bakgrunden av detta erbjöds avnjutning av balkanmusik från radion i minibussen. Det kan vara värt att nämna att skolskjutningarna i Örebro skedde den här dagen. Mellan alla balkanlåtar kom ett nyhetsinslag på kroatiska, inte mitt starkaste språk, men jag tyckte att de nämnde svenska namn på städer som jag kände igen. Då visade det sig verkligen hur stor nyheten var, jag hade nämligen inte följt det svenska nyhetsflödet så minutiöst de senaste timmarna fram till dess.

Hemresan startade vid hotellet i Osijek kl 01:15 på natten efter den sista speldagen. Då fick jag skjuts till flygplatsen i Belgrad, tillsammans med överdomaren, en spansk spelare och en ny spansk coach som jag trängdes med i baksätet. Vi var framme på flygplatsen strax innan kl 04:00. Kl 06:50 lyfte planet. Det blev mellanlandning i Wien innan jag var tillbaka på Arlanda kl 14:35.

Alla transporter gick enligt plan utan förseningar.

Inkvartering

Jag bodde på Hotel Drava. Jag delade rum med Mojmír Horák från Tjeckien. Det var ett väldigt litet hotell och också små rum. Jag tror att det fanns totalt 8 rum på hotellet, i 5 av dessa rum bodde det domare. På det hotellet hamnade domare som hade lite längre resa, från England, Tjeckien, Schweiz, Nederländerna, Sverige och Bulgarien. Alltså inga lokalare domare. Det fanns 4 officiella hotell för tävlingen. Vårt hotell var inget av dessa. Vi hade däremot möjligen kortast avstånd till hallen, cirka 2,5 km. Så det blev promenad till hallen ett par gånger. De flesta domarna bodde på ett annat hotell, som var ett av de officiella för tävlingen.



Lokala transporter

Det fanns ett tydligt schema för transporterna för alla de officiella hotellen. För oss 10 domare som bodde på det andra hotellet anpassades transporterna utifrån domarschemat. Tiderna varierade från dag till dag. Transport tillbaka till hotellet anpassades utifrån när vi hade dömt klart. När man hade dömt klart var det klokt att informera att man var redo och önskade skjuts till hotellet. Vi fick ofta vänta in varandra innan vi fick skjuts till hotellet.

TRANSPORT SCHEDULE - BUS	
DATE	TIME
10.03.2016	06:00
10.03.2016	07:00
10.03.2016	08:00
10.03.2016	09:00
10.03.2016	10:00
10.03.2016	11:00
10.03.2016	12:00
10.03.2016	13:00
10.03.2016	14:00
10.03.2016	15:00
10.03.2016	16:00
10.03.2016	17:00
10.03.2016	18:00
10.03.2016	19:00
10.03.2016	20:00
10.03.2016	21:00
10.03.2016	22:00
10.03.2016	23:00
10.03.2016	00:00
10.03.2016	01:00
10.03.2016	02:00
10.03.2016	03:00
10.03.2016	04:00
10.03.2016	05:00
10.03.2016	06:00

Måltider

Frukostbuffé serverades på hotellet från kl 06:00. Det var inte lika stort utbud som man är van vid i Sverige, men det fanns bröd, pålägg, flingor och ägg m.m. Alltså fullt tillräckligt. Lunch och middag serverades i hallen mellan kl 12-16 respektive kl 18-22. Maten gick inte hem hos alla, men jag tycker åtminstone absolut det gick att äta. Det var ofta potatismos med en aning märkliga grytor och annat. Det fanns i alla fall



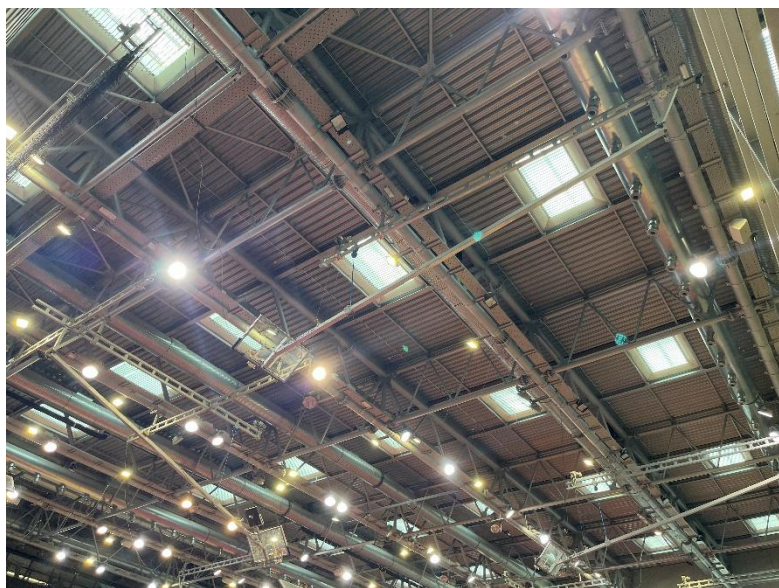
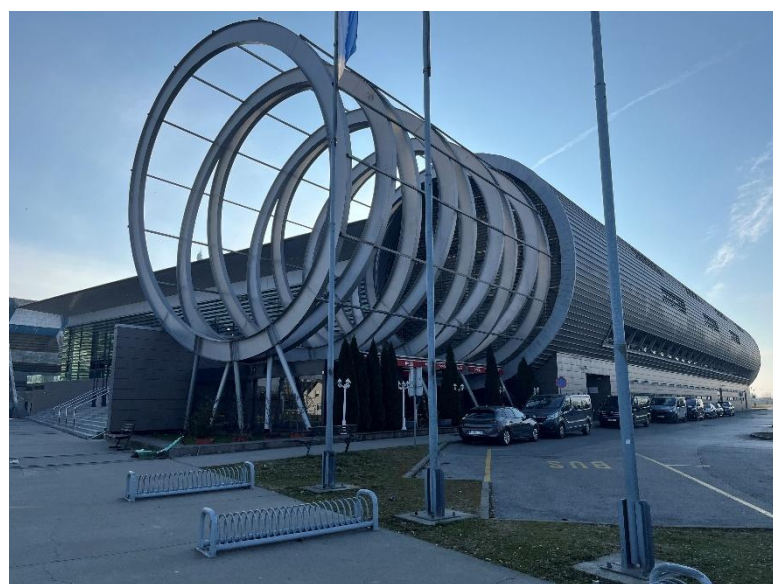
alltid två pastarätter att välja på också. Dessutom fanns soppa, bröd och sallad. Maten kom från en restaurang ett stenkast från arenan. Det var restaurangens personal som stod i hallen och serverade maten. Första kvällen gick jag efter första portionen och frågade om man kunde få lite mer. Det var dock inte matpersonalen så beviljande till, så därefter nöjde jag mig med den portionen som man fick.

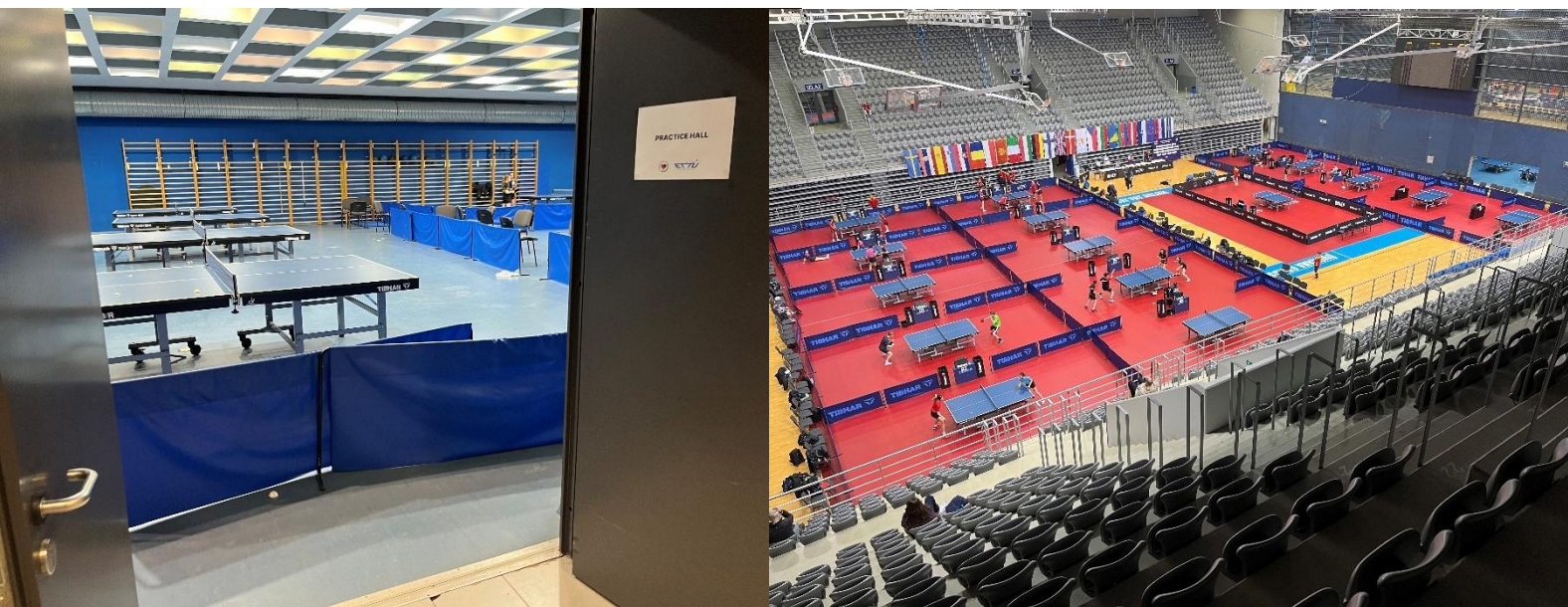


Arenan

Tävlingen spelades i arenan NŠD Gradski vrt. Det var en stor arena med högt i tak. Det fanns 16 tävlingsbord. Solljus kom in i hallen, det verkade däremot inte vara störande. Det var inget som diskuterades eller föranledde klagomål vad jag vet.

Det fanns 8 träningsbord i en liten hall i samma byggnad. I byggnaden utövades också andra sporter under tävlingen. Jag såg åtminstone kampsporter som hade träning i en annan lokal i arenan.





Material

Bord: TIBHAR Smash 28/R blå

Bollar: TIBHAR 40+ 3*

Nät: TIBHAR Smash, blå

Golv: Gerflor röd

Domarbord: TIBHAR

Räkneverk: TIBHAR

Handdukskorgar: TIBHAR

Vid samtliga bord fanns det en korg bredvid domarbordet där racketar och dess kuvert förvarades.

Tävlingsform

Klasserna var singel och dubbel för flickor respektive pojkar i åldersklasserna U13 och U15. Det fanns också lagtävling med "mixed teams" (minst 2 pojkar och 2 flickor i respektive lag) i åldersklasserna U13 och U15. Vid något enstaka tillfälle kunde inte 2 pojkar och 2 flickor komma till start inför lagmatch, på grund av skada som uppkom under tävlingen. I detta fall spelades lagmatchen ändå, med "walk over" i matcherna för den skadade spelaren.

Klasserna hade olika tävlingsupplägg:

Lagklasserna inleddes med poolspel. I poolspelet prioriterades vinstkvoten av de individuella matcherna i lagmatcher före vinstkvoten för lagmatcher. Alltså lades vunna och förlorade matcher ihop när poolerna skulle summeras. Lagmatcherna inleddes med en mixeddubbel-match. Därefter spelades 8 singelmatcher, varav 4 flickmatcher och 4 pojkmatcher, på två bord. I poolspelet skulle alla 9 matcher i lagmatchen spelas. Därefter spelade man slutspel i cupformat. Man spelade om alla placeringar, d.v.s. förlorarna i kvartsfinalerna spelade vidare om placeringarna 5-8 o.s.v. I slutspelet avslutades lagmatchen när ett lag nått 5 vunna matcher. Om match 6 gav ställningen 5-0 i lagmatchen, men match 5 ännu inte var färdigspelad, skulle denna dock spelas klart.

I singelklasserna spelades först poolspel och därefter a-slutspel samt b-slutspel. Man spelade inte om alla placeringar som i lagklasserna, utan när man hade förlorat en slutspelsmatch var det färdigspelat. I dubbelklasserna var det slutspel direkt, och förlorade man hade man spelat färdigt.

Alla matcher i hela tävlingen spelades i bäst av 5 set.

Domarorganisation

Överdomare: Francesco Nuzzo (ITA)

Deputy referee: Željko Prsa (CRO)

Vi var 34 domare varav 1 AUT, 4 BIH, 2 BUL, 1 CZE, 2 ENG, 2 NED, 1 ROU, 4 SRB, 3 SLO, 2 SUI, 1 SWE, 1 UKR, och 10 CRO. Av dessa var 22 internationella domare



och 12 nationella domare. Medelåldern vågar jag inte spekulera i, men en sak är säker – den hade varit *ännu* högre utan mig. Jag vill däremot, för att ge en positiv synvinkel, poängtera att det kan finnas en positiv korrelation mellan ålder och erfarenhet. Det fanns exempelvis en herre som stolt berättade om sin domartjänstgöring vid VM i Sarajevo 1973, där han dömde framstående kineser bl.a.

Engelskakunskaperna hos många domare var bristfälliga. Det talades mer sydslaviska språk än engelska bland domarna. Således var det jag och några av de andra internationella domarna som kände att våra språkkunskaper inte räckte till. Eftersom många av spelarna var från sydslaviska länder hade domarna, trots dålig engelska, ändå i många fall till och med lättare än oss andra att prata med spelarna. Jag tyckte det funkade att döma med alla domare, även om det var utmanande att föra en dialog. Det blev desto viktigare att prata ihop sig *innan* match, eftersom vi i call area kunde kommunicera med hjälp av digitala översättningsverktyg som "Google Translate".

Domarklädsel

Domarna hade på sig den internationella standarduniformen. Överdomarna hade på sig svarta ETTU-tröjor.

Tjänstgöring

Domarschema

Dag 1 – poolspel i lagklasserna

Jag dömde 3 lagmatcher med Petar Dzhermanov från Bulgarien med starttiderna 09:00, 15:15 och 19:25.

Dag 2 – slutspel i lagklasserna

Jag dömde 2 lagmatcher, kl 11:05 och 17:20, och var i call area/reserv en omgång kl 15:15. Jag dömde med Zoran Smital från Bosnien och Hercegovina. När jag var reserv fick jag hoppa in och döma den inledande dubbelmatchen i en av lagmatcherna. Det berodde på att en av de ordinarie domarna dömde en försenad match från föregående omgång. I en av matcherna som jag dömde började vi med dubbelmatchen på ett annat bord än de som stod i schemat, det berodde på försening på de borden. Det blev alltså lite pusslande av domare och bord i slutspelet när matcherna blev jämnare.

Dag 3 – poolspel i singelklasserna, placeringsmatcher i U15 XT och final i U13 XT

9 singelmatcher, 3 call area, 2 reserv, 1 lagmatch (final i U13 XT) där jag dömde med Julijan Miok från Serbien.

Dag 4 – poolspel och slutspel i singelklasserna, slutspel i dubbelklasserna

7 matcher, 4 call area, 1 reserv.

Dag 5 – slutspel i singel- och dubbelklasserna

Jag dömde 5 matcher och var reserv 1 omgång. I 2 av matcherna var det endomarsystem och i 3 av matcherna var det tvådomarsystem. Jag dömde 1 match med Matthias Hess från Schweiz där jag var assisterande domare och 2 matcher med Judit Csontos från Nederländerna (varav en av matcherna var final i U15 dubbel för flickor) där jag var matchdomare.



Line-up inför finalen i U15 dubbel för flickor.

Procedurer för tävlingen

Till alla lagmatcher utsågs 2 domare. Den inledande dubbeln dömdes med tvådomarsystem. Därefter spelades lagmatchen vidare på 2 bord, då tillämpades endomarsystem. På bord 3-16 spelades alla flickmatcher på ena bordet och alla pojkmatcher på det andra bordet. På bord 1-2 alternerades flick- respektive pojkmatcherna mellan borden. Det innebär att både spelare, coacher och racketar behövde byta bord under lagmatchen. Därmed kunde lagmatchen låsa sig om det var spel på andra bordet och man behövde hämta racketar där till sin nästkommande match. Inför slutspelet blev det ännu mer att hålla rätt på, på bord 1 och 2. Då var direktivet att ingen match som potentiellt inte skulle räknas in i slutresultatet skulle spelas. Alltså skulle man så fort ett lag nått 4 segrar fortsätta på endast bord 1. I praktiken tillämpades inte detta någon gång vad jag vet. Exempel på anledningar till detta var domarkollegor startade ny match ändå, matcher som tog lång tid och behövde spelas effektivare för att undvika förseningar samt coacher som bad om att

man skulle fortsätta på 2 bord eftersom det var sent på kvällen. Det var inte helt lätt att hålla koll på ställningen i lagmatchen heller, eftersom bord 1 och 2 inte låg precis intill varandra.

I singel- och dubbelklasserna dömde vi i endomarsystem i alla matcher förutom i semifinaler och finaler. Inför dessa matcher, och finalerna i lagklasserna, var det inmarsch med både spelare och domare, följt av presentation, om det inte var spel på något bord.

När man dömde i endomarsystem användes inga hand signaler för poäng. I tvådomarsystem visade matchdomaren hand signaler för poäng. Vid timeout i endomarsystem skulle man hålla upp ett vitt kort som vanligt, därefter placera en timeoutmarkör på bordet och ställa sig bredvid domarbordet. Vid timeout i tvådomarsystem skulle den assisterande domaren placera timeoutmarkören på borden.

Inga touchpads användes under tävlingen. Däremot fanns det funktionärer på plats som skötte sändningen på bord 1 med grafik där matchställningen uppdaterades och liverapportering.

På bord 1 fanns det en upphöjd stol för matchdomaren (som bara användes vid tvådomarsystem). Det fanns också en mikrofon vid matchdomarens stol, ljudet gick ut i sändningen.

Något anmärkningsvärt var att det var en öppning mellan barriärerna, där var domarbordet. Det innebar att domaren egentligen satt i hagen bakom. När man ställde sig upp var det därför nödvändigt att först vända sig om och kolla så att ingen boll pågick, för att inte störa spelet på bordet bakom sig. Man fick också vara beredd på att man kunde få en boll i ryggen, från bordet bakom. Vid den inledande dubbeln i lagmatcherna skulle matchdomaren stå på andra sidan bordet utan varken stol eller domarbord. Då stod man med rygg mot rygg med assisterande domaren på bordet intill. Till matcherna med tvådomarsystem i de



individuella klasserna (semifinalerna och finalerna) spelade man inte på alla bord samtidigt, och då fanns även en stol till matchdomaren, men inget räkneverk.

Inför lagmatcherna gick man oftast förbereda sig egen match i call area. För de individuella klasserna dömde man ofta flera matcher i rad, eller var i call area flera omgångar i rad. I de individuella klasserna var det 4 domare i call area under samtliga omgångar. I domarschemat framgick det vem av dessa 4 som hade ansvar för bord 1-4, 5-8, 9-12 respektive 13-16. Andra uppgifter i call area, såsom sortering av spelares kuvert, sköttes huvudsakligen av en övrig utsedd funktionär som hade huvudansvar för call area. Båda överdomarna var alltså ute i hallen. Personligen tyckte jag detta system med domarschemat var bra - att döma flera matcher i stöten och inte alltid behöva förbereda sina egna matcher, och ha ansvar för flera bord när man var i call area. Då kunde man få tid för rast och lunch, även om antalet domare var färre än $\text{Antalet bord} \cdot 2.5$, vilket det egentligen ska vara enligt direktiven för Europe Youth Series. För lagklasserna fanns det 2 domare i call area/reserv för samtliga omgångar.

I lagklasserna såg man till att ingen domare dömde lag från samma association. I singel- och dubbelklasser tog man inte hänsyn till detta, förutom i slutspelets sista omgångar. Jag dömde en svensk i en singelmatch.

Domargenomgång och information inför samt under tävlingen

Domargenomgången hölls i arenan av överdomaren kl 20:00 dagen före den första tävlingsdagen. En Powerpoint-presentation presenterades på en projektorduk. Domargenomgången pågick i cirka 1 timma. På genomgången gick man igenom procedurerna för tävlingen, såsom förberedelserna i call area, inmarsch, handsignaler och timeout. Framför allt för lagmatcherna var det en del procedurer att känna till.

Vid domargenomgången delades ackreditering ut till alla domare.

Inför tävlingen skickade överdomaren ut information om logistik och procedurer via Mail. Informationen var uppdelad i flera dokument och var utförlig. Trots detta fanns det flera frågor som diskuterades. Bland annat hur racketar skulle fördelas mellan borden, eftersom lagmatcher spelades parallellt på två bord.

Även hotell- och rumsindelning skickades ut via Mail inför tävlingen.

Under tävlingen användes en WhatsApp-grupp för att skicka ut information. I WhatsApp-gruppen skickades domarscheman, ändringar i domarschemat och återkoppling samt påminnelser efter varje dag. Korta domargenomgångar hölls vissa dagar i call area av överdomaren inför första omgångarna. Tider för dessa genomgångar kommunicerades aldrig, utan hölls för de som var på plats i call area vid tillfället.

Call area

Call area låg i en halverad gymnastiksal intill hallen. Där var det var gott om utrymme.

Allmänt om tävlingen

Det blev många matcher för spelarna, vilket är tanken att det ska bli vid dessa tävlingar. B-slutspel medförde fler matcher. Många spelare nöjde sig inte med att spela lag, singel och dubbel. Det var nämligen många spelare som ställde upp i både U13- och U15-klasser. För dessa spelare blev det inte mycket paus mellan vissa matcher.



Call area.

Speciella situationer/ingripanden

Spelarna uppförde sig generellt sportsligt och respektfullt. Jag behövde bara dela ut ett gult kort under tävlingen.

I finalen för U13 XT blev det skadepaus. Det var en spelare från Rumänien som fick ont i ryggen mitt i setet, hon sa då att hon tar timeout och gick till bänken och började direkt få behandling. Jag ropade "timeout" som vanligt och placerade timeoutmarkören på bordet. Sedan gick jag till bänken och frågade om spelet kunde påbörjas när timeout:en var slut eller om spelaren behövde en skadepaus. Då ville de ha en skadepaus. Jag tillkallade överdomaren som lät spelaren ta skadepaus. Det blev ingen lång skadepaus, efter cirka 2 minuters avbrott kunde spelet återupptas. Några bollar senare ropade den rumänska coachen för samma lag att de ville ta timeout. Jag förklarade att de redan tagit sin timeout, och att spelaren sa att hon ville ta timeout vid det tidigare spelavbrottet. Spelaren höll med mig. Coachen stod på sig och menade att det tidigare spelavbrottet endast var en skadepaus. Till slut sa coachen för motståndarlaget, Slovakien, att timeouten kunde beviljas, och då lät jag Rumänien ta timeout. Intressant och säkert unik situation. Hade inte den slovakiska

coachen för tyckt att de kunde ta timeout, så hade jag nog inte beviljat timeouten. Om den rumänska coachen hade hindrat spelet från att återupptas genom att fortsätta tjata på domaren hade det dessutom kunnat bli ett gult kort.

I en dubbelmatch hamnade jag i diskussion med en annan coach. Jag hade givit en servevarning till det dubbelpar som han coachade. Senare i matchen gjorde den andra spelaren i dubbelparet en tveksam serve och jag dömde få "fault" och tilldelade poängen till motståndarna. Då ansåg coachen att jag skulle ha gett dem en ny servevarning, eftersom det var den andra spelaren i dubbelparet som gjort en tveksam serve. Det var vi däremot givetvis inte överens om, och coachen fick ge sig.

Det var, som jag redan nämnt, många matcher för spelarna att hålla koll på. Vid en av mina matcher saknades en av spelarna, från Rumänien, när matchen skulle börja. Jag har för mig att detta var en b-slutspelsmatch. Coachen till spelaren som var på plats var väldigt tydlig med att hon tyckte att hennes spelare skulle vinna på "walk over", och sa att hon skulle coacha en annan spelare nästa omgång, då ville hon vara på plats där från start. Överdomaren informerades om den saknade spelaren och vi tog hjälp av andra rumänska spelare för att hitta den försvunna spelaren. Till slut kom den försvunna rumänskan springandes, några minuter efter utsatt starttid för matchen. Hon sa att hon inte visste att hon skulle spela då. Överdomaren lät matchen spelas även om starttiden hade passerats och motståndarens coach var mindre nöjd. Matchen spelades alltså och den försenade spelaren förlorade. Det blev också rakettest efter matchen.

En annan anmärkningsvärd händelse inkluderar ytterligare en coach, på bord 1. På bord 1 satt domaren med ryggen mot en gång mellan borden där spelare och coacher gick förbi. Mitt i ett set ställde sig en coach bakom mig och frågade hur mycket försenad matchen var, och undrade om de skulle hinna äta middag innan deras match skulle börja på bordet. Jag gav ett snabbt svar och dialogen gav ingen betydande fördröjning av spelet.

Här ovan har vi nu min topplista över speciella situationer från tävlingen, därutöver fick jag göra mindre sällsynta ingripanden. Det var alltså, enligt mig, coacherna som blandade sig i de lite trassligare situationerna under den här tävlingen. Det blev flera givande dialoger med både glada, trevliga, hetsiga och frustrerade coacher både i och utanför hagen. Dessa diskussioner handlade mycket om servar. Dialogerna präglades ändå av ömsesidig respekt. Man vill gärna vill att matcherna flyter på utan trassel, men man kan även uppskatta de trassliga situationerna eftersom erfarenheter kan erhållas från dem. Dessutom kan jag förhoppningsvis utbilda

spelarna genom mina ingripanden, särskilt vid en tävling av den här karaktären. Och tydligen finns det även coacher som verkar behöva utbildas!

Ersättning

Alla domare fick 30 € per speldag. Ersättningen betalades ut kontant i kuvert under den andra speldagen.

Övrigt

Sändningen från bord 1 sändes via ETTU:s webbplats.

Första speldagen var det flera lagmatcher som spelades i fel spelordning. Man hade inte läst protokollet ordentligt. Överdomaren bad oss att vara noga med att man har rätt spelare vid bordet enligt spelordningen, särskilt i slutspelet då alla matcher i lagmatchen inte alltid behövde spelas. Jag hörde inget om att detta problem fortsatte.

Ingen gemensam social aktivitet för domarna anordnades av arrangören. Däremot var "deputy referee" drivande i anordnandet av en gemensam middag med de domare som ville, sista kvällen. Dessutom var vi kvällen innan, i en mindre skara, på en bar och smakade på *hälsodrycker*.

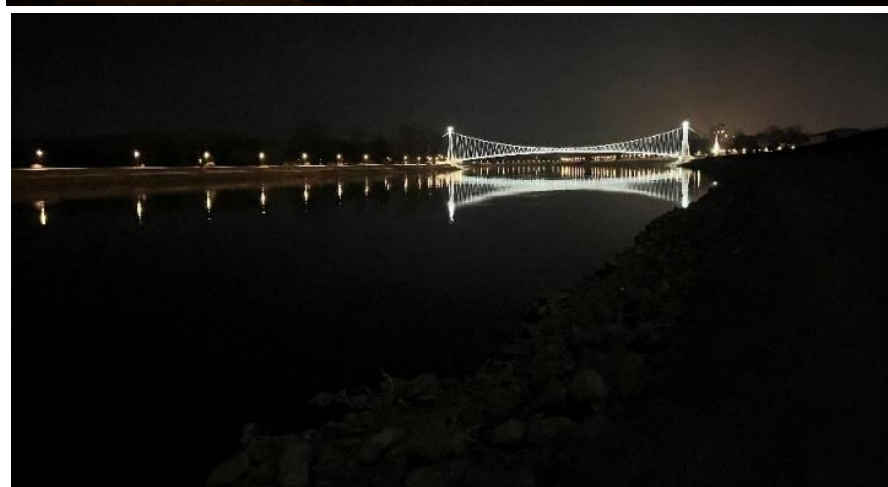


Middag med vissa domare sista kvällen.



Hälsodryckerna kvällen innan.

Vad hände efter middagen då, fram till upphämtningen på hotellet kl 01:15? Jag passade på att, till slut, se mig omkring lite i staden i det kolsvarta mörkret. Genom Osijek rinner floden Drava som är en biflod till Donau.



Katedralen i Osijek.

Ett par veckor efter tävlingen fick jag ett Mail från Werner Thury, som är ordförande i ETTU:s domarkommitté. I Mail:et skickade han med ett citat från överdomarens överdomarrapport. Av citatet framgick det att jag hade gjort utmärkande domarinsatser i positiv bemärkelse. Kul med positiv återkoppling, motsvarande återkoppling av överdomaren fick jag även på plats efter tävlingen.

Tack

Jag vill tacka SBTF och domarkommittén för att jag fick möjligheten att representera den svenska domarkåren vid den här tävlingen. Jag tar med mig goda minnen, värdefulla erfarenheter, stärkta relationer och nya vänner. Dessutom ökad motivation och ökat självförtroende inför framtida utmaningar, inte minst tack vare den fina återkopplingen från överdomaren!

Samuel Olsson